# Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

## Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

**Rok 1904.** Wydano i rozesłano dnia 30. kwietnia 1904. **Część VIII.**


Nr. 45.

## U s t a w a

z dnia 30. marca 1904, o zezwoleniu gminie Jordanów powiatu Myślenice, na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Jordanów powiatu Myślenice, zezwala się na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu, w wysokości i granicach oznaczonych ustawą z dnia 28. listopada 1892 Dz. u. kr. Nr. 85 i pod warunkami we wspomnianej ustawie podanymi, aż do końca roku 1910.

Art. II.

Od opłat tych wolna ma być wódka we wszystkich wypadkach, w których ona wolną jest od państwowego podatku konsumcyjnego w myśl § 6 ustawy z dnia 20. czerwca 1888, w brzmieniu ces. rozp. z dnia 17. lipca 1899 Dz. u. p. Nr. 120.

Art. III.

Dzierżawa opłat niniejszych ma być połączoną z dzierżawą prawa propinacyi w Jordanowie, a to za poprzedniem porozumieniem się gminy z c. k. Dyrekcyą galic. funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w Jordanowie.

Art. IV.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 30. marca 1904.

**Franciszek Józef** w. r.

**Koerber** w. r.

Nr. 46.

# U s t a w a

z dnia 30. marca 1904, o zezwoleniu gminie miasta Dobromil na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i od piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Dobromil zezwala się pobierać do końca r. 1910 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu po 22 h, czyli od jednego hektolitra po 22 K.
2. Od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych jako to: rozolisów, likierów, ponczowej esencyi, rumu, araku, koniaku i t. p. napojów po 11 h, czyli od jednego hektolitra tych napojów po 11 K.
3. Od jednego hektolitra piwa do końca roku 1904 po 2 K 40 h, zaś od roku 1905 do końca r. 1910 po 2 K.

Art. II.

Do uiszczania powyższej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy na własny użytek czy na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasta Dobromila.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach w których po myśli § 6 ustawy z dnia 17. lipca 1899 Dz. u. p. Nr. 120 (Część II. o uwolnieniach), wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Ustawa niniejsza ma wejść w życie od chwili, kiedy ostatecznie uchylony zostanie dotychczasowy pobór opłat.

Art. VIII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 30. marca 1904.

**Franciszek Józef** w. r.

**Koerber** w. r.

Nr. 47.

# U s t a w a

z dnia 30. marca 1904, o zezwoleniu gminie miasteczka Skole powiatu Stryjskiego, na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku, dereniaku i maliniaku.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasteczka Skole zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy do końca roku 1910 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów spirytusowych w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej podwyższonej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu po 11 h, czyli od jednego hektolitra po 11 K.
2. Od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych jako to: rozolisów, likierów, rumu, ponczowej esencyi, araku, koniaku, śliwowicy i t. p. po 11 h, czyli od jednego hektolitra tych napojów po 11 K.
3. Od jednego hektolitra piwa po 1 K.
4. Od jednego litra miodu, wiśniaku, dereniaku i maliniaku po 8 h.

Art. II.

Do uiszczania powyższej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają czy to na własny użytek, czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Skole.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy; nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli § 6 ust. z dnia 7. lipca 1899 Dz. u. p. Nr. 120 Cz. II., wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Dzierżawa dochodu z prawa poboru tych opłat ma być złączoną z dzierżawą prawa propinacyi w m. Skolem a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązaną jest gmina porozumieć się z c. k. Dyrekcyą galicyjskiego funduszu propinacyjnego względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w Skolem miasteczku.

Art. VIII.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 30. marca 1904.

**Franciszek Józef** w. r.

**Koerber** w. r.

Nr. 48.

## U s t a w a

z dnia 30. marca 1904, o zezwoleniu gminie Chyrów, powiat Stary Sambor, na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku, maliniaku i t. p. napojów.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

## Art. I.

Gminie miasteczka Chyrów zezwala się pobierać od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do końca roku 1910 opłaty gminne od napojów spirytusowych, tudzież od piwa, miodu, wiśniaku, maliniaku i t. p. napojów w gminie wyrabianych, lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych, według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu po 10 h.
2. Od jednego litra rumu, araku, rozolisu, likieru, śliwowicy, ponczowej esencyi i innych słodzonych napojów spirytusowych po 10 h.
3. Od jednego hektolitra piwa po 2 K.
4. Od jednego hektolitra miodu, wiśniaku, maliniaku i t. p. napojów 10 h

## Art. II.

Do uiszczania powyższej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na sprzedaż czy na własny użytek.

## Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Chyrów.

## Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy; nie można obciążać nią produkcyi ani obrotu handlowego.

## Art. V.

Od opłaty ma być wolna wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli § 6 ustawy z dnia 20. czerwca 1888 Dz. pr. p. Nr. 95 w brzmieniu cesarskiego rozporządzenia z dnia 17. lipca 1899 Nr. 120 Dz pr. p., wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

## Art. VI.

Dzierżawa niniejszych opłat ma być połączoną z dzierżawą prawa propinacyi w Chyrowie, a to za poprzedniem porozumieniem się gminy z c. k. Dyrekcyą gal. funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w Chyrowie.

Art. VII.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VIII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 30. marca 1904.

**Franciszek Józef** w. r.

**Koerber** w. r.

Nr. 49.

# Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 23. marca 1904 L. 26.809, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Białej koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Białce w Kaniowie starym na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Radzie powiatowej w Białej, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 19. marca 1894 (Dz. u. kr. Nr. 41), koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Białce w Kaniowie starym na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Białej przedłuża się na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Białce w Kaniowie starym, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 23. marca 1904.

Marszałek krajowy:
**Stanisław Badeni** w. r.

Członek Wydziału krajowego:
**Dr. Stanisław Dąmbski** w. r.

Nr. 50.

# Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 16. kwietnia 1904 L. 12.066, w sprawie rozporządzenia wykonawczego z dnia 20. sierpnia 1903, Dz. u. kr. Nr. 86, do ustawy o uzupełnieniu obwałowania Wisły od Niepołomic do ujścia Raby wraz z obwałowaniem lewego brzegu Raby i regulacyę potoku Drwinki z dopływami.

Ustęp I. § 11 tego rozporządzenia wykonawczego który brzmi: „Wykonanie robót ma się odbywać w zarządzie własnym, przyczem zaleca się przedewszystkiem robotę za wynagrodzeniem dziennem tylko w takich wypadkach, gdyby jej przeprowadzenie za wynagrodzeniem od wymiaru było niemożliwe“,

ma brzmieć jak następuje: „Wykonanie robót ma się odbywać w zarządzie własnym, przyczem zaleca się przedewszystkiem robota za wynagrodzeniem od wymiaru, a robota za wynagrodzeniem dziennem tylko w takich wypadkach, gdyby jej przeprowadzenie za wynagrodzeniem od wymiaru było niemożliwe.

C. k. Namiestnik:
**Potocki** w. r.

Nr. 51.

# Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 8. kwietnia 1904 L. 30.464, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Kamionce na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 6. maja 1899 (Dz. ust. kr. Nr. 62), koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Kamionce na dalszy przeciąg lat pięć, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej przedłuża się na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Kamionce, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§ 14 i 35 ust. 3 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 8. kwietnia 1904.

Marszałek krajowy:
**Stanisław Badeni** w. r.

Członek Wydziału krajowego:
**Dr. Stanisław Dąmbski** w. r.

Nr. 52.

# O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z dnia 21. kwietnia 1904 L. 40.223, którem ogłasza się rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 18. września 1901, Dz. u. kr. Nr. 103, o regulacyi rzek galicyjskich ułożone przez c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym a zatwierdzone przez c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z interesowanemi c. k. Ministerstwami reskryptem z dnia 23. lutego 1904 L. 50.182 ex 1903.

C. k. Namiestnik:
**Potocki** w. r.

# Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy krajowej z dnia 18. września 1901 r., Dz. u. kr. Nr. 103, o wykonaniu regulacyi rzek w Królestwie Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

§ 1.

Regulacye poniżej wymienionych rzek, względnie przestrzeni rzek:

A) 1. Skawy od Suchej do ujścia do Wisły;

2. Raby od Lubienia do ujścia do Wisły;

3. Popradu od Muszyny do ujścia do Dunajca;

4. Wisłoku od Frysztaka do ujścia do Sanu;

5. Wiaru od Niżankowic do ujścia do Sanu;

6. Stryja od Turki do ujścia do Dniestru;

7. Świcy od Wełdzirza do ujścia do Dniestru wraz z jej dopływem Sukielem od Bolechowa do ujścia do Świcy;

8. Bystrzycy Sołotwińskiej od Sołotwiny i Nadwórniańskiej Bystrzycy od Zielonej, aż do ich połączenia, tudzież połączonej Bystrzycy do ujścia do Dniestru;

9. Tanwi od granicy rossyjskiej od ujścia do Sanu:

10. Dunajca od Nowego Targu do Nowego Sącza;

11. Wisłoki od Żmigrodu do Jasła;

12. Sanu od Liska do Sanoka,

ma przeprowadzić Administracya państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym na rachunek datków państwowych i krajowych do funduszu budowy, określonego w § 4.

Regulacyę przestrzeni rzek:

B) 13. Dunajca od Nowego Sącza do Zgłobie;

14. Wisłoki od Jasła do Mielca;

15. Sanu od Sanoka do Składu solnego, ma przeprowadzić wyłącznie Administracya państwa na rachunek datków państwowych do funduszu budowy określonego w § 4.

§ 2.

Systematyczne roboty regulacyjne wykonać się mające na rzekach w § 1 wymienionych mają na celu:

a) Skoncentrowanie i ustalenie łożyska rzeki zapomocą budowli, oraz uzyskanie odpowiedniego wyrównania spadków;

b) ochronę brzegów, tudzież przyległych gruntów i budynków;

c) obniżenie dotychczasowego poziomu wysokich wód w celu zmniejszenia powodzi, przez pogłębienie koryt;

d) uregulowanie, względnie wstrzymanie ruchu żwirów i ochronę nadbrzeżnych urodzajnych gruntów przed zażwirowaniem i zapiaszczeniem;

e) ułatwienie i poprawienie spławu, o ile ustrój danej rzeki na to zezwoli, na przestrzeniach zaś rzek wymienionych w § 1 lit. B) od 13 do 15 także ich usprawnienie dla statków i tratew;

f) uzyskanie napowrót rozległych, teraz szutrem zaniesionych, nieurodzajnych powierzchni dla gospodarstwa, względnie zalądowanie odciąć się mających starych łożysk, przy możliwem uwzględnieniu rybołowstwa.

W celu zapewnienia systematycznego prowadzenia robót regulacyjnych należy przedewszystkiem wykonać hydrotechniczny pomiar dotyczących przestrzeni rzek i oględziny tych rzek przez organa techniczne Administracyi państwa i Wydziału krajowego w celu protokolarnego ustalenia zasad, przestrzegać się mających przy robotach regulacyjnych, które należy przedłożyć c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych do zatwierdzenia.

§ 3.

Po dokonaniu potrzebnych robót przedwstępnych ma Administracya państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym oznaczyć ostatecznie całe koszta regulacyi rzek, względnie części rzek, oznaczonych w § 1 lit. A) od 1 do 12.

Ustalenie tych kosztów uzyska się na podstawie generalnych projektów i kosztorysów, które c. k. Namiestnictwo z uwzględnieniem ogólnego programu opracuje dla poszczególnych regulacyi, a po poprzedniem ich udzieleniu Wydziałowi krajowemu podda uchwale komisyi, oznaczonej w § 8 i przedłoży je następnie c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych do zatwierdzenia (§§ 3, 10 i 11 ustawy krajowej).

Oznaczenie środków pieniężnych, potrzebnych do regulacyi przestrzeni rzek oznaczonych w § 1 lit. B) od 13 do 15 zastrzega się Administracyi państwa.

Okres budowy ustanawia się na lat 20 począwszy od r. 1904. Potrzebne do przeprowadzenia regulacyi rzek wymienionych w § 1 kwoty, są jednak zabezpieczone na razie tylko dla dziewięcioletniego okresu budowy od 1904 do 1912 włącznie (§ 4 ustawy krajowej).

Potrzebne do przeprowadzenia regulacyi po roku 1912 kwoty zabezpieczy się co do datków państwowych, w myśl § 9 ustawy z dnia 11. czerwca 1901, Dz. p. p. Nr. 66, w drodze konstytucyjnej, zaś co do datków krajowych w myśl § 5 ustawy krajowej w drodze ustawodawstwa krajowego.

§ 4.

Przewidziany w § 4 ustawy krajowej dla dziewięcioletniego okresu budowy od r. 1904 do r. 1912 fundusz budowy ma być utworzony co do wydatków potrzebnych w tym okresie budowy na regulacyę przestrzeni rzek oznaczonych w § 1 lit. A) od 1 do 12 z datków państwowych i krajowych, natomiast co do wydatków potrzebnych w tym samym okresie na regulacyę przestrzeni rzek wymienionych w § 1 lit. B) pod 13—15 wyłącznie z datków państwowych.

Na pokrycie kosztów potrzebnych na przestrzeniach rzek oznaczonych w § 1 lit. A) od 1—12 w czasie dziewięcioletniego okresu budowy od r. 1904 do r. 1912 ma uiszczać:

| | |
|---|---|
| Państwo 60% przyjętych na ten okres kosztów regulacyi t. j. . . , . . . . | 10,443.600 K |
| kraj wraz ze stronami interesowanemi 40% t. j. . | 6,962.400 „ |
| razem . . | 17,406.000 K |

Przeznaczone do funduszu budowy na pokrycie kosztów regulacyi przestrzeni rzek oznaczonych w § 1 lit. B) od 13—15 datki państwowe mają wynosić łącznie z datkami stron interesowanych w okresie od r. 1904 do r. 1912 8,955.000 K. Kwotami rozporządzalnemi każdorazowo z funduszu budowy należy zarządzać oddzielnie według grup A) i B) oznaczonych § 1 niniejszego rozporządzenia, względnie w powyższych ustępach tego paragrafu dla każdej z osobna.

C. k. Namiestnictwo zarządza funduszem budowy; Wydziałowi krajowemu przysługuje jednak wpływ na zarząd funduszem budowy o ile chodzi o kwoty przeznaczone dla grupy A) w miarę postanowień niniejszego rozporządzenia.

Co do zarządu funduszem budowy obowiązują przepisy dotyczące zarządu państwowych dotacyi dla budowli wodnych, o ile niniejsze rozporządzenie wykonawcze nie zawiera odmiennych postanowień.

Ilekroć w następnych postanowieniach niniejszego rozporządzenia będzie mowa o funduszu budowy, mają być rozumiane kwoty przeznaczone dla grupy A) lub B) w miarę tego, czy jest mowa o przestrzeniach rzek wymienionych w § 1 pod 1—12 czy też pod 13—15.

§ 5.

Przeznaczone dla grupy A) datki państwowe i krajowe mają wypłacać od r. 1904 do r. 1912 państwo i kraj w ratach, w których wysokość i terminy płatności oznaczy Administracya państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym, po zatwierdzeniu ogólnego programu budowy i w miarę potrzeby.

Dotyczące postanowienia wymagają zatwierdzenia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z innemi interesowanemi c. k. Ministerstwami.

Kwoty dla grupy B) będzie Administracya państwa wypłacała do funduszu budowy w ratach odpowiadających potrzebie względnie postępowi budowy.

Ewentualne odsetki z kapitału funduszu budowy umieszczonego pożytecznie przed jego użyciem, dochód z gruntów uzyskanych wskutek robót regulacyjnych lub w jakikolwiek inny sposób nabytych, względnie kwoty uzyskane z ich sprzedaży, następnie wszystkie kary konwencyonalne, przepadłe wadya ofertowe i inne dochody wpływają do funduszu budowy.

Co do datków konkurencyjnych, względnie co do ewentualnie zamiast tych datków na dorzecze nadłożyć się mających opłat, należy stosować się do postanowień § 3 ustęp 4 i 5 ustawy krajowej.

§ 6.

Nadwyżki kasowe, jakie po upływie dziewięcioletniego okresu budowy od r. 1904 do r. 1912 się ukażą, przeznaczone są również na regulacyę odnośnych rzek.

§ 7.

Z funduszu budowy, oznaczonego w § 4 należy w myśl §§ 6 i 11 ustawy krajowej pokrywać także wydatki połączone z przedwstępnemi robotami technicznemi, wszystkie koszta zarządu, tudzież koszta utrzymania wybudować się mających budowli regulacyjnych, jakoteż tych, które już istnieją w dotyczących przestrzeniach rzek, a które wykonano bądź z funduszu państwowego (tytuł: „budowle drogowe i wodne“), bądź też jako budowle konkurencyjne.

W tym celu obejmuje państwo na rachunek funduszu budowy zarząd wszystkich odsypisk, które powstały wskutek wykonanych dotąd w drodze konkurencyjnej budowli wodnych, o ile one nie przeszły na podstawie ugody lub w myśl § 47 galicyjskiej ustawy wodnej w posiadanie prywatne, tudzież zarząd gruntów, nabytych swego czasu dla tych budowli. Dochód z wymienionych odsypisk i gruntów wpływa do funduszu budowy.

Istniejące odsypiska i nabyte grunta, należące wyłącznie do Skarbu państwa (państwowy zarząd dróg, lub budowli wodnych, względnie kolei żelaznych) albo do funduszu krajowego, pozostają nadal w posiadaniu i pod zarządem Skarbu państwa względnie funduszu krajowego, dopóki nie zostaną sprzedane w myśl § 47 galic. ustawy wodnej właścicielom sąsiednich grun-

tów a ewentualny z nich dochód tudzież uzyskany z ich sprzedaży kapitał ma w takim razie wpływać do Skarbu państwa, względnie do funduszu krajowego.

Co do utrzymania budowli wykonać się mających na podstawie wspomnianej ustawy krajowej, jakoteż budowli już istniejących, po upływie 20-letniego okresu budowy, obowiązuje § 7 ustawy krajowej.

§ 8.

Celem powzięcia uchwał o wszystkich zasadniczych technicznych i ekonomicznych sprawach, dotyczących regulacyi rzek objętych ustawą krajową o ile te regulacye nie mają być wykonane na wyłączny koszt państwa albo też na podstawie osobnych ustaw krajowych, ma być utworzona w myśl §§ 8 i 15 ustawy krajowej, komisya regulacyjna z siedzibą we Lwowie. Komisya ta ma tytuł: „Komisya dla regulacyi rzek w Galicyi" i prowadzi obrady pod przewodnictwem c. k. Namiestnika, lub jego zastępcy a w skład jej wchodzą:

a) po jednym członku mianowanym przez c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych i c. k. Ministerstwo handlu w porozumieniu z innemi interesowanemi c. k. Ministerstwami;

b) jeden administracyjny i jeden techniczny zastępca c. k. Namiestnictwa;

c) jeden administracyjny i jeden techniczny zastępca Wydziału krajowego;

d) po jednym zastępcy obydwóch Towarzystw rolniczych we Lwowie i w Krakowie.

Dla każdego członka komisyi ma być ustanowiony zastępca, który w razie przeszkody członka wstępuje w jego miejsce.

Członkowie i ich zastępcy wymienieni pod lit. c) i d) mają być mianowani na czas trwania funkcyi tej korporacyi, z której łona weszli w skład komisyi dla regulacyi rzek.

Jeżeli podczas wykonywania regulacyj objętych ustawą krajową, okaże się potrzeba przedsięwzięcia robót w celu nieszkodliwego odprowadzenia wód górskich, w myśl ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. p. p. Nr. 117, wówczas komisya będzie spełniała czynności komisyi krajowej w myśl § 23 przytoczonej ustawy państwowej, z zastrzeżeniem uzupełnienia jej, wedle § 24 tej ustawy, zastępcą c. k. Ministerstwa kolejowego.

C. k. Ministrowi rolnictwa przysługuje w takim razie prawo delegować do komisyi także osobnego zastępcę Ministerstwa rolnictwa z prawem przysługującem w myśl § 9 ust. 2 ustawy krajowej zastępcom ministeryalnym.

Oprócz tego należy w tym wypadku powołać do komisyi zastępcę c. k. techniczno-lasowego oddziału dla zabudowania potoków górskich, ze sekcyi samborskiej.

Komisyi przysługuje prawo powoływania na posiedzenia od wypadku do wypadku znawców z głosem doradczym do wyjaśnienia szczególnych kwestyj fachowych np. w sprawach dotyczących rybołowstwa, zanieczyszczania wody w rzekach i t. p.

Do prowadzenia protokołów komisyi ma c. k. Namiestnictwo ustanowić protokolanta, który niema prawa głosowania.

§ 9.

Do zakresu działania komisyi regulacyjnej należy:

a) Powzięcie uchwał co do opracowanego przez c. k. Namiestnictwo ogólnego programu i ogólnego kosztorysu dla całkowitej regulacyi rzek i przestrzeni rzek, wykonać się mającej wspólnym kosztem państwa i kraju (§ 1 lit. A), następnie co do porządku przedsięwziąć się mających robót wreszcie co do rozdziału kredytów, przeznaczonych na okres budowy od r. 1904 do r. 1912 dla poszczególnych regulacyj z zastrzeżeniem przewidzianego w § 10 ust. 1. ustawy krajowej zatwierdzenia tych uchwał przez c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z innemi interesowanemi Ministerstwami;

b) powzięcie uchwał co do generalnych projektów i kosztorysów opracowanych przez c. k. Namiestnictwo dla regulacyi poszczególnych rzek wymienionych w § 1 lit. A. na podstawie ogólnego programu a przejrzanych przez Wydział krajowy, z zastrzeżeniem przedłożenia tych uchwał do zatwierdzenia c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych w myśl § 11 ustawy krajowej ustęp 1;

c) zatwierdzanie projektów szczegółowych opracowanych przez c. k. Namiestnictwo na podstawie projektów generalnych;

d) powzięcie uchwał co do przedłożonych przez c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym programów budowy na każdy rok budowy, z uwzględnieniem zatwierdzonych ogólnych projektów i rozporządzalnych środków pieniężnych (§ 12 ustawy);

e) wysłuchanie peryodycznych sprawozdań c. k. Namiestnictwa o wykonanych budowlach i ich kosztach, o kosztach zarządu komisyi, wreszcie o każdoczesnym stanie funduszu budowy;

f) przedstawianie wniosków co do ewentualnie potrzebnych kroków ustawodawczych celem zabezpieczenia w myśl § 14 ustawy krajowej dalszych koniecznych robót regulacyjnych i zabudowań, potoków górskich;

g) obrady i ewentualne dalsze zarządzenie co do zasadniczych, albo szczególnie ważnych wniosków i życzeń stron interesowanych;

h) komisya spełnia wreszcie co do rzek i części rzek, należących do jej zakresu działania, czynności komisyi krajowej w myśl § 23 ustawy z 30. czerwca 1884 Dz. p. p. Nr. 117, o nieszkodliwem odprowadzaniu potoków górskich, jeżeli zajdą wypadki przewidziane w § 15 ustawy krajowej względnie podane w poprzednim § 3 ustęp 3 do 5 niniejszego rozporządzenia wykonawczego, wówczas przechodzi na nią prawo wydawania orzeczeń, przysługujące w myśl § 14 tej ustawy c. k. Namiestnictwu.

## § 10.

Komisyę dla regulacyi rzek ma c. k. Namiestnik powoływać przynajmniej raz na rok. W miarę potrzeby powołuje c. k. Namiestnik komisyę albo z własnej inicyatywy albo na wezwanie kompetentnych Ministerstw względnie na wniosek Wydziału krajowego, kilka razy w roku.

Pisemne zaproszenia do współudziału w komisyi należy doręczać członkom komisyi wraz z odnośnym porządkiem dziennym zawczasu przed ustanowionym terminem posiedzenia i za poświadczeniem odbioru. Członkowie komisyi są obowiązani zawiadamiać c. k. Namiestnika o ewentualnych przeszkodach w najkrótszej drodze, aby umożliwić powołanie we właściwym czasie ich zastępców.

Delegaci c. k. Ministerstw są obowiązani w razie przeszkód, podać je równocześnie do wiadomości także swej przełożonej władzy.

Przedmioty obrad i uchwał komisyi mają referenci, którymi są z reguły administracyjny względnie techniczny zastępca c. k. Namiestnictwa, tak przygotowywać, aby umożliwić członkom komisyi zasięgnięcie ewentualnie potrzebnych bliższych wyjaśnień jeszcze przed obradami komisyi.

## § 11.

Do ważności uchwał komisyi jest konieczne skonstatowanie przez przewodniczącego, przed rozpoczęciem posiedzenia, że wszystkich członków komisyi obydwóch grup względnie ich zastępców zaproszono, tudzież obecność c. k. Namiestnika lub jego zastępcy i najmniej 5 członków komisyi względnie ich zastępców.

Przy głosowaniach mają grupy złożone z uprawnionych do głosowania zastępców Administracyi państwa z jednej, zaś z zastępców Wydziału krajowego i Towarzystw rolniczych z drugiej strony oddawać tylko po jednym głosie.

Administracyi państwa względnie Wydziałowi krajowemu pozostawia się unormowanie sposobu głosowania w każdej grupie, przed powyższem oddaniem głosów, według własnego uznania.

Uchwałę komisyi należy wówczas uważać za doszłą do skutku, jeżeli głosy obydwóch grup są zgodne.

W razie nieosiągnięcia zgodności obydwóch grup, ma rozstrzygać przewodniczący, o ile chodzi o wydanie orzeczenia w myśl § 14 ustawy z dnia 30. czerwca 1884 r. Dz. p. p. Nr. 117, we wszystkich innych sprawach należy zasięgnąć decyzyi interesowanych c. k. Ministerstw, po poprzedniem wysłuchaniu Wydziału krajowego.

## § 12.

Przewodniczący jest obowiązany uchwały komisyi, które uzna za przekraczające zakres jej działania, albo za sprzeczne z ważnymi względami publicznymi, przedkładać c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych do rozstrzygnięcia.

Uchwały komisyi powzięte wbrew głosom zastępców c. k. Ministerstw i Wydziału krajowego wymienionych w § 8 ustawy krajowej lit. a) i c) tudzież wymienionego w § 15 ustawy kraj. ewentualnego zastępcy c. k. Ministerstwa rolnictwa, należy na żądanie jednego z wymienionych zastępców przedkładać c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych do rozstrzygnięcia (§ 9 ustawy).

## § 13.

Z każdego posiedzenia komisyi ma być spisany protokół, do którego dołączyć należy porządek dzienny.

W protokole należy uwidocznić, oprócz wymienienia obecnych członków, wszystkie wnioski, oświadczenia się i uchwały komisyi, ostatnie w pełnem brzmieniu, wreszcie podać wynik głosowania.

Protokół ma podpisać Namiestnik, względnie jego zastępca, tudzież protokołujący.

Po jednym egzemplarzu drukowanego protokołu należy udzielać c. k. Ministerstwom spraw wewnętrznych, skarbu, handlu i rolnictwa, a w wypadku przewidzianym w § 8 ustęp 4, także c. k. Ministerstwu kolejowemu, następnie Wydziałowi krajowemu, Towarzystwom rolniczym w Krakowie i we Lwowie, a wreszcie wszystkim członkom komisyi.

## § 14.

Wydatki połączone z czynnościami komisyi, mają być pokrywane z funduszu budowy. Wydatki te ma c. k. Namiestnictwo utrzymywać w ewidencyi

oddzielnie od innych wydatków, a ich zestawienie dołączać jako załącznik po upływie każdego roku budowy do sprawozdania c. k. Namiestnictwa wymienionego w § 9 lit. e, niniejszego rozporządzenia wykonawczego i przedkładać komisyi do zbadania względnie uchwały.

§ 15.

Członkowie komisyi względnie ich zastępcy, którzy są urzędnikami państwowymi lub krajowymi, a nie mieszkają w siedzibie komisyi, mają z powodu uczestnictwa w posiedzeniach komisyi pobierać z funduszu budowy należące się im normalnie dyety i koszta podróży.

Innym członkom komisyi względnie ich zastępcom nie zamieszkałym w siedzibie komisyi, należą się za czas trwania komisyi i za każdy dzień podróży do i od miejsca komisyi dyety w wysokości 16 (szesnastu) K, tudzież zwrot kosztów podróży według norm obowiązujących dla urzędników państwowych VI. rangi.

§ 16.

Wykonywanie budowli regulacyjnych na przestrzeniach rzek, wymienionych w § 1 lit. B), ma się odbywać wyłącznie według przepisów, obowiązujących dla państwowych budowli wodnych.

Przepisy obowiązujące dla wykonywania państwowych budowli wodnych mają przy wykonywaniu budowli regulacyjnych na przestrzeniach rzek, wymienionych w § 1 lit. A), obowiązywać o tyle, o ile niniejsze rozporządzenie wykonawcze nie zawiera odmiennych postanowień.

Gdyby przy przeprowadzeniu przewidzianych w ustawie krajowej z dnia 18. września 1901 Dz. u. kr. Nr. 103, robotach regulacyjnych okazała się potrzeba przedsięwzięcia robót w celu nieszkodliwego odprowadzenia wód górskich i roboty te poruczono c. k. leśno-technicznej sekcyi dla zabudowania górskich potoków w Samborze do wykonania, ma co do nich znaleźć zastosowanie instrukcya służbowa obowiązująca dla tej sekcyi.

§ 17.

Kierownictwo budowli regulacyjnych wykonać się mających wspólnym kosztem państwa i kraju (§ 1 lit. A) należy do c. k. Namiestnictwa we Lwowie.

C. k. Namiestnictwo zestawia ogólny program robót, przeprowadza przedwstępne studya hydrotechniczne, opracowuje na ich podstawie generalne projekta i kosztorysy, które po porozumieniu się z Wydziałem krajowym, w myśl § 9 lit. a) i b) niniejszego rozporządzenia wykonawczego mają być

przedłożone komisyi dla regulacyi rzek do uchwały a następnie c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych do zatwierdzenia.

C. k. Namiestnictwo opracowuje na podstawie zdjęć szczegółowych przedkładanych przez Kierownictwa budowy szczegółowe projekta i kosztorysy z uwzględnieniem zatwierdzonych projektów i kosztorysów generalnych; zarządza po ich zatwierdzeniu przez komisyę dla regulacyi rzek wykonanie budowy w granicach kredytów zezwolonych na podstawie szczegółowych projektów dla poszczególnych przestrzeni rzek, a na dotyczący rok budowy przypadających i nadzoruje wreszcie ich wykonanie.

C. k. Namiestnictwo jest uprawnione zarządzać zmiany zatwierdzonych projektów szczegółowych, spowodowane zmiennością koryta, z uwzględnieniem jednak zasad, zatwierdzonych przez c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych i pod warunkiem, że nie spowoduje to znacznej zmiany trasy, ustalonej w projektach generalnych, ani też przekroczenia zezwolonych kosztów.

O zarządzonych zmianach należy dodatkowo zawiadomić komisyę dla regulacyi rzek.

Gdyby przy opracowaniu szczegółowych projektów lub w czasie wykonywania budowy okazało się przekroczenie kosztów w generalnym względnie szczegółowym kosztorysie preliminowanych konieczne, ma c. k. Namiestnictwo postarać się zawczasu o zgodzenie się na nie komisyi dla regulacyi rzek i o zezwolenie c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych. Tego zezwolenia nie potrzeba, jeśli przekroczenie szczegółowego kosztorysu, któreby się okazało przy wykonaniu budowy, mieści się w granicach kosztorysu generalnego.

C. k. Namiestnictwo jest dalej uprawnione zarządzać w ciągu okresu budowy, przewidzianego w § 1 ustawy krajowej, roboty zachowawcze na budowlach nowych i na istniejących dotąd na dotyczących przestrzeniach, według postanowień obowiązujących dla państwowych budowli wodnych, ma się jednak postarać o zezwolenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, jeżeli odnośny koszt budowy przekracza zakres działania Namiestnictwa.

C. k. Namiestnictwo ma nadzorować wykonywanie budowy, przez peryodyczne inspekcye i kolaudować wykonane roboty a to z wyjątkiem wypadku przewidzianego w przedostatnim ustępie § 26 wspólnie z Wydziałem krajowym.

C. k. Namiestnictwo nadzoruje i kontroluje zarząd wszystkich gruntów i odsypisk, należących do funduszu budowy, względnie zarządzanych na koszt funduszu budowy § 7 ustęp 2 niniejszego rozporządzenia, stara się o utrzymywanie ich w ewidencyi i o zapisanie ich do ksiąg gruntowych, następnie o odpowiednie celowi ich zagospodarowanie, tudzież o ekonomiczne zużytkowanie uzyskanego na nich materyału wiklowego; wreszcie spełnia wszelkie czynności techniczno-administracyjne i administracyjne będące w związku z regulacyą rzek.

Zakres działania c. k. Namiestnictwa co do częściowych wypłat należytości za roboty wykonane i zaliczek na roboty wykonać się mające, następnie co do kolaudacyi wykonanych budowli regulacyjnych określają §§ 26 i 27.

## § 18.

Dla bezpośredniego wykonania robót przy regulacyi rzek mają być utworzone dla każdej z wymienionych w § 1 lit. A), punkt 1, 2, 4, 6, 7 i 8, rzek osobne kierownictwa budowy, c. k. Namiestnictwu bezpośrednio podległe a składające się z kierownika budowy tudzież potrzebnego personalu technicznego i administracyjnego. Takie kierownictwa budowy mają być utworzone:

ad 1. dla Skawy z siedzibą urzędową w Wadowicach;

ad 2. dla Raby z siedzibą urzędową w Bochni;

ad 4. dla Wisłoku z siedzibą urzędową w Rzeszowie;

ad 6. dla Stryja z siedzibą urzędową w Stryju;

ad 7. dla Świcy i Sukiela z siedzibą urzędową w Bolechowie;

ad 8. dla Bystrzycy nadwórniańskiej sołotwińskiej i połączonej z siedzibą w Stanisławowie.

Przeprowadzenie robót regulacyjnych na reszcie przestrzeni rzek wymienionych w § 1 lit. A), które się łączą bezpośrednio z przestrzeniami, regulowanemi wyłącznie kosztem państwa, należy poruczyć c. k. Kierownictwom budowy, które mają być utworzone dla tych ostatnich państwowych przestrzeni, względnie osobnym expozyturom tych kierownictw budowy, a mianowicie:

ad 3. na Popradzie od Muszyny do ujścia do Dunajca osobnej expozyturze kierownictwa budowy dla Dunajca w Nowym Sączu, z siedzibą w Starym Sączu;

ad 5. na Wiarze od Niżankowic do ujścia bezpośrednio kierownictwu budowy dla Sanu w Przemyślu;

ad 9. na Tanwi od granicy państwa do ujścia, utworzyć się mającej w Nisku osobnej expozyturze kierownictwa budowy dla Sanu w Przemyślu;

ad 10. na Dunajcu na przestrzeni od Nowego Targu do Nowego Sącza bezpośrednio kierownictwu budowy dla Dunajca w Nowym Sączu;

ad 11. na Wisłoce od Żmigrodu do Jasła, kierownictwu budowy dla państwowej przestrzeni Wisłoki od Jasła do ujścia w Dembicy;

ad 12. na Sanie od Liska do Sanoka osobnej expozyturze kierownictwa budowy dla Sanu w Przemyślu, utworzyć się mającej w Dynowie.

Zmiana urzędowych siedzib c. k. Kierownictw budowy, względnie ich expozytur, może być przedsięwziętą tylko za zezwoleniem c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych.

§ 19.

C. k. Kierownictwa budowy względnie ich ekspozytury, mają wykonywać według wskazówek c. k. Namiestnictwa wszystkie pomiary, potrzebne do opracowania szczegółowych projektów w nawiązaniu do przygotowawczych robót hydrotechnicznych, wykonanych dla zestawienia generalnych projektów, mają opracowywać na ich podstawie plany sytuacyjne, przekroje podłużne i poprzeczne rzeki i sporządzać projekta szczegółowe na planach sytuacyjnych z zastosowaniem się do zasad projektu generalnego. Materyały tak przygotowane należy następnie przedkładać c. k. Namiestnictwu wraz z wyczerpującem sprawozdaniem technicznem.

C. k. kierownictwa budowy przeprowadzają następnie budowę na podstawie zatwierdzonych szczegółowych projektów i kosztorysów i spełniają pod nadzorem i kontrolą c. k. Namiestnictwa wszystkie inne techniczne czynności, należące do zakresu budownictwa wodnego. Zarządzają one wszystkimi do funduszu budowy należącymi, albo w jego zarząd oddanymi gruntami i uzyskanemi odsypiskami i utrzymują w ewidencyi ich granice. Ich obowiązkiem jest postarać się o obsadzenie tych odsypisk we właściwym czasie wikliną i o celowi odpowiednie zagospodarowanie plantacyi wiklowych, tudzież o ekonomiczne użycie materyału wiklowego. Kierownictwa zestawiają raporty budowy na podstawie operatów wykonawczych, wykazów wypłat i t. p. wypłacają robotników przy robotach we własnym zarządzie wykonywanych i przedkładają c. k. Namiestnictwu wnioski co do asygnowania przypadających przedsiębiorstwom należytości.

Kierownik budowy lub jego zastępca bierze udział we wszystkich wodnoprawnych rozprawach, przy wywłaszczaniu gruntów i odgraniczaniu odsypisk na przydzielonej mu przestrzeni rzeki.

Kierownik budowy ma przed końcem każdego roku przedkładać c. k. Namiestnictwu program robót regulacyjnych w dotyczącej przestrzeni na rok następny, wraz z planami i przybliżonymi kosztorysami.

Kierownik budowy jest odpowiedzialny za ścisłe wykonanie zatwierdzonych projektów szczegółowych i na każdy rok ułożonych programów budowy, tudzież za celowi odpowiednie i ekonomiczne użycie powierzonych mu funduszów na budowę i na inne cele, wreszcie ma zwracać baczną uwagę na wszystkie okoliczności mogące wpłynąć dodatnio na celowi odpowiednie przeprowadzenie budowli regulacyjnych. W tym celu jest on upoważniony do przedsiębrania mniejszych zmian w zatwierdzonym projekcie szczegółowym, o ile one nie naruszają głównych zasad projektu i zatwierdzonej trasy regulacyjnej, o ile nie powodują przekroczenia kosztów budowy i o ile są wskazane ze względu na powstałe w czasie robót regulacyjnych zmiany koryta.

Jeżeli istotne zmiany projektu okażą się konieczne, ma kierownik budowy przedłożyć o tem c. k Namiestnictwu należycie uzasadnione i instruowane sprawozdanie.

Kierownik budowy jest dalej obowiązany po zejściu lodów i po opadnięciu wysokich wód, uskutecznić w najkrótszym czasie mniejsze roboty konserwacyjne na budowlach istniejących. o ile prawdopodobne koszta naprawy przy grupach budowli składających się z kilku uzupełniających się nawzajem budowli, nie przekroczą kwoty 4.000 K, zaś przy poszczególnych większych objektach kwoty 500 K. O zarządzeniu tych robót konserwacyjnych ma on jednak przedkładać bezzwłocznie c. k. Namiestnictwu sprawozdanie z wykazem należycie instruowanym.

Na większe roboty rekonstrukcyjne należy za wczasu uzyskać zezwolenie c. k. Namiestnictwa na podstawie należycie uzasadnionych wniosków.

W razie grożącego niebezpieczeństwa zwłoki jest kierownik budowy upoważniony, zarządzić także większe roboty budowlane; wówczas jest jednak obowiązany, przedłożyć c. k. Namiestnictwu bezzwłocznie uzasadnione i planem poparte sprawozdanie z podaniem prawdopodobnych kosztów.

Kierownicy budowy są wreszcie obowiązani, przedkładać c. k. Namiestnictwu wykazy miesięczne, w których ma być postęp budowy poszczególnych budowli przejrzyście uwidoczniony na mechanicznie sporządzonych odbitkach planów sytuacyjnych.

Nadto mają c. k. kierownictwa budowy przedkładać sprawozdania roczne i wykazy czynności, które mają zawierać: osiągnięte wyniki budowy na podstawie generalnych przekrojów podłużnych i charakterystycznych przekrojów poprzecznych, zestawienie zezwolonych i rzeczywistych kosztów budowy według kategoryi wydatków, wszelkie ważne a z regulacyą w związku stojące okoliczności, wreszcie ewentualne całej budowy dotyczące uwagi i wnioski.

Na podstawie tych sprawozdań zestawione ogólne sprawozdanie ma być udzielone c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych i Wydziałowi krajowemu przed zebraniem się komisyi dla regulacyi rzek.

## § 20.

Do załatwiania spraw wchodzących w zakres działania politycznych władz powiatowych, a stojących w związku z regulacyami rzek, ustanowi c. k. Namiestnik osobnych c. k. komisarzy specyalnych, a to w miarę czynności, jednego komisarza dla jednego kierownictwa budowy albo też dla kilku. C. k. komisarze specyalni pełnią swe obowiązki jako organa dotyczących c. k. Starostw, zakres zaś ich działania ureguluje osobna instrukcya.

Komisarzom specyalnym porucza się nadto czynności urzędowe c. k. Starostw wyszczególnione w §§ 12, 13 i 17. ustawy z dnia 30. czerwca 1884

Dz. p. p. Nr. 117, jeżeli rozchodzić się będzie o roboty w celu nieszkodliwego odprowadzenia wód górskich.

§ 21.

Do przeprowadzenia wywłaszczenia gruntów i realności potrzebnych dla regulacyi rzek objętych w § 1, ma być zastosowaną, w myśl § 13 ustawy z dnia 11. czerwca 1901 Dz. p. p. Nr. 66, ustawa z 18. lutego 1878 Dz. p. p. Nr. 30, dotycząca wywłaszczeń w celu budowy kolei żelaznych i utrzymania na nich ruchu.

Przy oddawaniu wywłaszczonych gruntów i realności przez strony i przy obejmowaniu ich w zarząd c. k. kierownictwa budowy ma być spisany protokół objęcia, względnie oddania, do którego należy dołączyć dokładny wykaz odnośnych parcel gruntowych i realności, tudzież plan sytuacyjny. Grunt wywłaszczony na rzecz funduszu budowy ma być w obecności stron odgraniczony. To samo postępowanie ma być zachowywane przy odbiorze odsypisk starych ramion i koryt uzyskanych wskutek budowli regulacyjnych, a przypadających funduszowi budowy. W protokołach należy powoływać się na odnośne akta nabycia.

§ 22.

Odgraniczenia i pomiary wszystkich na rzecz funduszu budowy wywłaszczonych gruntów i realności, odsypisk, starych ramion i koryt uzyskanych wskutek budowli regulacyjnych, opracowanie odnośnych z planami katastralnymi nawiązanych planów sytuacyjnych, utrzymywanie w ewidencyi należących do funduszu budowy i w jego zarząd oddanych gruntów i ich planów, mają uskuteczniać geometrzy, którzy będą zamianowani w miarę potrzeby przy c. k. Namiestnictwie i przy poszczególnych kierownictwach budowy.

O zapisywanie tych gruntów do ksiąg gruntowych na rzecz funduszu budowy ma postarać się c. k. Namiestnictwo na podstawie prawomocnych orzeczeń, kontraktów, lub innych dokumentów, tudzież na podstawie planów sytuacyjnych, sporządzonych przez geometrów.

§ 23.

Pobory wszystkich w c. k. kierownictwach budowy, tudzież w c. k. Namiestnictwie sprawami regulacyi rzek zajętych technicznych i polityczno-administracyjnych urzędników, pomocników technicznych i personalu przeznaczonego do pomiarów gruntów, do prowadzenia rachunkowości, spraw kancelaryjnych i do obsługi, następnie wszelkie wydatki na wynajem i urządzanie biur, wreszcie wszelkie wogóle wydatki wynikające z przeprowadzenia regulacyi rzek, mają być pokrywane z funduszu budowy.

Fundusz budowy ma pokrywać również koszta komisyjne organów administracyi państwa i Wydziału krajowego, wysyłanych w celu kontroli, kolaudacyi i zbadania projektów szczegółowych na miejscu, tudzież koszta czynności urzędowych c. k. inspektoratu przemysłowego zarządzanych i przeprowadzanych z powodu regulacyi rzek, objętych niniejszem rozporządzeniem wykonawczem (§ 14 ustawy z 11. czerwca 1901, Dz. p. p. Nr. 66).

Koszta wynikłe z pokrycia poborów osobistych i wydatków rzeczowych kierownictw budowy, które przeprowadzać mają równocześnie roboty regulacyjne na przestrzeniach rzek, wymienionych w § 1 lit. A) i lit. B), należy rozdzielać na fundusze przeznaczone dla grup A) i B) (§ 14) w takim stosunku, w jakim będą do siebie stały koszta budowli regulacyjnych, wykonanych przez te kierownictwa na przestrzeniach obydwóch grup.

W tym samym stosunku będzie przeprowadzony rozdział na fundusze przeznaczone dla grup A) i B) kosztów, poniesionych przez c. k. Namiestnictwo na pobory osobiste i na wydatki rzeczowe przy załatwianiu czynności, z powodu regulacyi rzek. Stosunek ten należy rachunkowo oznaczać na podstawie wydatków trzechletnich okresów budowy a oznaczony w ten sposób z trzechletniego okresu budowy stosunek, może być przyjęty w porozumieniu z Wydziałem krajowym dla jednego lub kilku z następnych okresów w celu uniknięcia zawiłych obliczeń.

§ 24.

Programy robót zestawia c. k. Namiestnictwo na każdy rok budowy w porozumieniu z Wydziałem krajowym na podstawie wniosków, przedkładanych w tym celu przez kierownictwa budowy, z uwzględnieniem generalnego programu, zatwierdzonych generalnych projektów i rozporządzalnych funduszów i przedłoży je następnie komisyi dla regulacyi rzek do uchwały (§ 12 ustawy kraj.).

§ 25.

C. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych i Wydział krajowy mają w miarę potrzeby z reguły raz w roku, kontrolować roboboty w toku będące, przez swoje organa techniczne, ile możności równocześnie i wspólnie z organami technicznymi c. k. Namiestnictwa, delegowanymi w tym samym celu.

Kierownik budowy i urzędnicy techniczni przeznaczeni do wykonania budowy, są obowiązani udzielać delegatom tych władz wszystkich do budowy odnoszących się wyjaśnień.

Wymienieni delegaci mają przedkładać swoim przełożonym władzom sprawozdania o poczynionych spostrzeżeniach, ewentualnie spisać protokół objazdu w którym należy przedstawiać uznane za potrzebne wnioski. Proto-

kół ten ma być za pośrednictwem c. k. Namiestnictwa udzielony Wydziałowi krajowemu, a następnie przedłożony c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych.

§ 26.

Właściwe roboty regulacyjne należy w zasadzie wykonywać we własnym zarządzie, roboty zaś ziemne w drodze akordowej, pozostawia się jednak ocenie c. k. Namiestnictwa, wykonywać także i te roboty we własnym zarządzie, z drugiej zaś strony oddawać poszczególne rodzaje robót i dostawę potrzebnych materyałów budowlanych, o ile by się to okazało korzystniejsze w przedsiębiorstwo. W razie wykonywania budowy we własnym zarządzie ma prowadzący budowę wypłacać wynagrodzenia robotników na podstawie list płacy i wykazów płatniczych, sprawdzonych i podpisanych przez kierownika budowy, względnie kierownika ekspozytury.

W razie oddawania robót w przedsiębiorstwo ma c. k. Namiestnictwo przeprowadzać rozprawy ofertowe według przepisów i postanowień obowiązujących dla budowli państwowych.

Wykonanie poszczególnych robót ziemnych i budowli regulacyjnych może c. k. Namiestnictwo oddać Wydziałowi krajowemu na jego życzenie w przedsiębiorstwo na podstawie osobnej w tym celu zawrzeć się mającej ugody.

W takim razie nie może jednak Wydział krajowy jako organ nadzorujący i kontrolujący uczestniczyć przy kolaudacyi tych budowli.

§ 27.

C. k. Namiestnictwo jest upoważnione uskuteczniać częściowe wypłaty przypadających przedsiębiorstwom należytości w miarę wykonanych robót lub dostaw, na podstawie przedłożonych przez c. k. kierownictwa budowy raportów budowy i poświadczeń należytości. C. k. Namiestnictwo jest również uprawnione wypłacać c. k. kierownictwom budowy odpowiednie zaliczki na wykonać się mające we własnym zarządzie budowle i dostawy materyałów z zastrzeżeniem przedkładania z ich strony rachunków we właściwym czasie.

§ 28.

Kolaudacyę wykonanych budowli regulacyjnych przeprowadza na polecenie c. k. Namiestnictwa na podstawie przedłożonych przez kierownictwo budowy raportów i rachunków, sprawdzonych przez c. k. Namiestnictwo osobna komisya kolaudacyjna, składająca się z wyższego urzędnika technicznego c. k. Namiestnictwa, z wyższego technicznego urzędnika Wydziału krajowego z wyjątkiem wypadku zawartego w ostatnich dwóch ustępach § 26. O terminach kolaudacyi należy zawiadamiać Wydział krajowy.

Gdyby zastępca Wydziału krajowego nie jawił się przy tej komisyi może się ona odbyć także w jego nieobecności.

Wynik kolaudacyi i wnioski kolaudantów załatwia ostatecznie c. k. Namiestnictwo po porozumieniu się z Wydziałem krajowym, a tylko w razie różnicy zdań między c. k. Namiestnictwem a Wydziałem krajowym, następnie w razie przekroczenia zezwolonych kosztów budowy należy akt kolaudacyjny przedkładać c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych do rozstrzygnięcia.

Temu Ministerstwu należy również przedkładać wszystkie ewentualne rekursy wniesione przez przedsiębiorstwa przeciw rozporządzeniom c. k. Namiestnictwa, wydanym w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

§ 29.

Z końcem każdego roku budowy, a najpóźniej do 1. marca następnego roku ma c. k. Namiestnictwo zestawiać zamknięcia rachunków z zarządu funduszów budowy dla każdej z poszczególnych rzek odrębnie.

Zamknięcia rachunków odnoszące się do rzek objętych w § 1 lit. A). należy udzielać Wydziałowi krajowemu, któremu przysługuje prawo rozpatrywania także rachunków szczegółowych.

Zamknięcia przyjęte przez Wydział krajowy do wiadomości należy przedkładać komisyi dla regulacyi rzek. Zamknięcia rachunków mają być przedkładane także wówczas komisyi dla regulacyi rzek, jeżeli co do nich nie przyszło do porozumienia między Namiestnictwem, a Wydziałem krajowym. Komisya dla regulacyi rzek, ma co do zamknięcia rachunków powziąć stanowczą uchwałę.

Ustalone ostatecznie zamknięcia rachunkowe dla obydwu grup funduszu budowy mają być przedkładane c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych do wiadomości.

Nr. 53.

# Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 8. kwietnia 1904 L. 41.575. tyczące się ustanowienia stacyi kolejowej „Lwów-Podzamcze-rzeźnia“ stałą stacyą i zamknięcia stacyj Lwów oraz Lwów-Podzamcze jako stałych stacyj do ładowania i wyładowywania zwierząt.

Na podstawie § 10 ustawy z dnia 29. lutego 1880, Dz. p. p. Nr. 35 i rozporządzenia ministeryalnego z dnia 5. stycznia 1895 (Dz. p. p. Nr. 14) c. k. Namiestnictwo po porozumieniu się z c. k. Dyrekcyą kolei państwowych we Lwowie ustanawia na nowo utworzonej linii Lwów-rzeźnia miejska stacyę

35*

„Lwów-Podzamcze-rzeźnia“ stałą stacyą do ładowania i wyładowywania odżuwaczy i świń.

Przy ładowaniu i wyładowywaniu zwierząt na tej stacyi należy przestrzegać postanowień rozporządzenia c. k. Namiestnictwa z dnia 26. listopada 1898 r. L. 95.582 (Dz. u. kr. Nr. 108).

Równocześnie zamyka się aż do odwołania stacye kolejowe Lwów i Lwów-Podzamcze jako stałe stacye dla ładowania i wyładowywania zwierząt.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie z dniem otwarcia dla ruchu towarowego stacyi kolejowej Lwów - Podzamcze - rzeźnia.

Lwów, dnia 8. kwietnia 1904.